

SYRISCHE VLUCHTELINGEN OP DE PLANKEN MET 'DYING FOR LIFE'

"Ondanks alles blijven we lachen"

De vluchtelingen tijdens een repetitie voor de voorstelling. - Saskia Castelyns

Dara Sheikhi (25), een vluchteling uit Syrië, staat vanavond met enkele 'lotgenoten' in het Antwerpse Zuiderpershuis om er de theater-en filmproductie 'Dying for life' te geven. Ieder van hen heeft familie of kinderen moeten achterlaten om vanuit zijn thuisland naar België te vluchten. "Dat is hard", zegt Dara Sheikhi (25). "Maar ondanks de moeilijkheden die we ondervinden, blijven we lachen."

SASKIA CASTELYNS

'Dying for life'. De titel van de productie grijpt je op zich al naar de keel. "We proberen daarmee duidelijk te maken dat er heel veel mensen moeten sterven, om een andere generatie te laten leven. Ze sterven als ze vluchten per boot. Of ze sterven in de oorlog in het thuisland. Alleen om ooit vrede te bekommen." Zelf komt Dara Sheikhi uit Aleppo, Syrië. Hij liet geen vrouw en kinderen achter, wel zijn ouders. "Ik wilde geen wapens dragen. Ik wilde geen mensen doden. Daarom ben ik naar het Turkse Istanboel gevlucht. Maar ook daar was het niet makkelijk. Ik ben geen Arabier, maar een Koerd."

Dara besloot zijn leven verder te zetten in België. Eerst negen maanden in het opvangcentrum van Kapellen, nu woont hij op een flat in Deurne-Zuid. Hij heeft net een verlengd statuut als erkend vluchteling voor twee jaar bijgekregen.

In ons land keerde hij Osama Abo Amro kennen. In Syrië was diens hobby het opzetten van theatervoorstellingen. Waarom zouden ze niet samen iets organiseren? "Want wij willen ook iets terug doen voor het land waar wij te gast zijn", gaat Dara verder. Hij leert ook Nederlands bij Linguapolis van de Universiteit Antwerpen. En het resultaat gaat vanavond in première in het Antwerpse Zuiderpershuis.

Opvangcentrum

"In totaal zijn we met een tiental vluchtelingen uit het opvangcentrum van Kapellen. Voor heel de voorstelling vertrokken we vanuit onze eigen, erg persoonlijke ervaringen. Maar ondanks de moeilijkheden die we ondervinden, blijven we lachen. In één minuut kunnen toeschouwers schaterlachen door de acteerprestaties, maar ook huilen door de videobeelden die we tonen." De voorstelling duurt 35 minuten. Regisseurs Andrés Lubbert (wiens vader vluchtte voor het regime van Pinochet) en Hussein Shabeeb (acht jaar geleden gevlucht uit Irak) volgden de totstandkoming van het theaterstuk en maakten er een documentaire van. De docu toont ook de persoonlijke verhalen van de vluchtelingen.

Bekijk het filmpje via www.hln.be/vluchtelingen.

Een ander beeld uit de repetitie. - Saskia Castelyns

Tijdens de repetities worden er ook beelden gemaakt voor een documentaire. Dara (links) leidt dat in goede banen. - Saskia Castelyns

HLN LIVE KAPELLEN

Hoor jij in deze lijst? Klik [hier](#).

Volledig scherm